VOL. 111. NO. 7. JULY, 2019. 111. ÉVF. 7. SZÁM, 2019. JÚLIUS

Evangéliumi Hírnök
GOSPEL MESSENGER

Hungarian Baptist Convention of North America Since 1908 Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

AZ ARATÓK ÖRÖME

„... és örvendeznek előtted az aratók örömével..." (Ézs 9,3)

Újra megérkezett a szép nyár, és vele az áldott aratás. Sokunk részére feledhetetlen élmények elevenednek fel ilyenkor. Mások számára - főleg városokban - ez talán nem sokat mond.

Még jól emlékezem, milyen nagy készülődés volt családunkban aratás előtt. Édesapám kiment a mezőre, megvizsgálta mennyire érett a gabona, majd hazajött és bejelentette: holnap megkezdjük az aratást! Másnap alig pirkadt, indultunk nagy lázzal a mezőre. Még a harmaton köteleket készítettünk a kévéket bekötni, és amikor a harmat felszáradt, édesapám imádságban megköszönte Istennek, hogy a vetés beérett, és itt van az aratás. Áldását kérte a munkánkra, és beindult a várva-várt aratás. Bibliai történeteket idézve, ezek között a Boáz és szolgái köszöntése is sorra került, amely így szólt: *„Boáz éppen akkor jött Betlehemből, és így szólt az aratóknak: Az ÚR legyen veletek! Ők így válaszoltak: Áldjon meg téged az ÚR!* (Ruth 2:4) Mi énekelve, örömmel végeztük az aratás nem könnyű munkáját. Olykor kellemes szellő ringatta az aranykalász-tengert, mely szemet-szívet gyönyörködtető élmény volt.

Ézsaiás próféta a Messiás áldott jöveteléről beszél alapigénkben. A kegyelem és béke áldott idejét rendkívüli megvilágításban tárja elénk. A többek között beszél a nagy örömről, melyet az „aratók öröméhez" hasonlít. Az aratás valóban rendkívüli örömöt jelentett az aratóknak. Az aratók öröme fontos igazságokra emlékeztet.

Az Isten ígéretére emlékeztet

Nóénak, és általa az új világ népének, az emberiségnek ígérte meg Isten ezt mondva: *„...míg a föld lészen, vetés és aratás, hideg és meleg, nyár és tél, nap és éjszaka meg nem szűnnek!"* (1Móz 8:22) És minden évben, a mérsékelt égöv alatt élő emberek szemtanúi vagyunk az ígéret beteljesedésének. Nem szűnik meg a vetés és az aratás. Szerető Istenünk valóban gondoskodik rólunk. Minden aratáskor nagy öröm tölti el az aratók szívét, mert a nékünk tett drága ígéretét haladéktalanul beváltja. Reménységgel vetjük el a vetőmagot, földünk eső és napsugár által megtermi a kalászokat, megérleli a vetést. Az ember elvégezi a maga munkáját, megműveli a földet, jó Istenünk pedig beérleli a kalászokat az aratásra. Ebben a szent bizonyosságban nagy örömmel és énekléssel folyik az aratás. Isten beváltja ígéretét!

Emlékeztet az Isten által adott, áldott kenyérre

Az aratók öröme ezt is magába foglalja. Igen nagy áldás az életet fenntartó kenyér. Ezt Ő, az aratással nyújtja nékünk. Amikor már alig van eleség a magtárban, újra megtölti az Úr gabonával, és új kenyeret ad asztalunkra. A földműves embernek, de mindenkinek is, ez rendkívüli örömet jelent. Bár nem könnyű munka az aratás, mindennek ellenére fel-felcsendül az öröm és hála ének az aratók ajkáról a jóságos Isten magasztalására, aki megőrizte az aratás heteit, hogy így életünket táplálja. Ma is lelki szemeim előtt van, mikor a hívő testvérek nagy örömmel énekelve arattak. Igaz, hogy ma már sokan vannak, akiket nem is érdekel az aratás, nem is tudják annak módját, sem fontosságát. Gépesített korban élünk, egyre kevesebb emberre van szükség az aratáshoz. De nincs olyan ember, akinek ne lenne szüksége a friss, puha kenyérre. Jóknak

folytatás a 3. oldalon

Ki Isten szavára hallgat

Ki Isten szavára hallgat,
És tanácsait követi,
Hű engedelmességének
Bőséges jutalmát veszi.

Áldást nyer már itt a földön,
Bűnök átka el nem éri.
Nehéz megpróbáltatásokban
Isten szeretetét érzi.

Minden ügyben jó döntést hoz,
A csapdákat elkerüli.
Nem lesz préda ellenségnek,
Ha veszély jön, azt megérzi.

A vetése bőven terem,
Családja szükséget nem lát.
Mindennap megtapasztalja,
Isten gazdagító áldását.

Ha földi útja véget ér,
Isten szeretettel várja.
Engedelmes tanítványát
Dicsőségébe fogadja.

"Eljön majd az idő - így szól az Úr -, amikor nyomon követi a szántó az aratót, a szőlőtaposó a magvetőt. Must csorog a hegyekről és ömlik a halmokról." Ámos 9:13

Gergely István

A TARTALOMBÓL

English section - pages 8-9.
Youth Conference in Venice, FL.
A Book to Read: The Story of Karl and Theresia Faulkner
Ifjúsági találkozó Venice, FL-ban
Kelownai tapasztalat csokor
Istenfélelem, megelégedéssel
Evangélium az Athéniaknak

Evangéliumi Hírnök
GOSPEL MESSENGER

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:
Send address changes to:

Evangéliumi Hírnök
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by the Hungarian Baptist Convention of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel: (313) 382-3735
herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Gergely István, Püsök Dániel és Szabó István

Our address on the internet:
http://www.evangeliumihirnok.net
E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734) 284-7107
furbill@hotmail.com

* * *

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
6468 State Road # L1
PARMA, OH 44134
rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. ISTVÁN GERGELY
225 East 80th Street
NEW YORK, NY 10075
gergelyis@gmail.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
7379 Islington Ave.
Woodbridge, ON, L4L 1W2, CAN
pusokdaniel@yahoo.com

Titkár / General Secretary:
ISTVÁN SZABÓ
11 E. Michigan Ave.
PALATINE, IL 60067
szaboek@sbcglobal.net

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
2518 E. McKittrick Place
BREA, CA. 92821
zsigmond@sbcglobal.net

* * *

Q Press Graphic Design Studio
2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

Július. Talán a nyár is megérkezik a hónap során. Vezércikkünk máris az aratásra mutat. A mezőgazdasági és a lelki aratásra egyaránt életbevágóan fontos mindannyiunk számára.

Egy jeles magvetőre, a 100 éve elhunyt nagy magyar baptista lelkipásztorra, a német ajkú és származású *Meyer Henrikre* emlékezünk *Mészáros Kálmán* testvér írásával. A lelkipásztorok mind magvetők, imádkozzunk értük – szólít fel erre *Novák testvér* áhítatmagyarázata. *Gerzsenyi Sándor* lelkipásztor édesapja, *Gerzsenyi Albert* igehirdetési vázlataiból idézve szól a haszontalan szolgáról, s egyúttal egy, az élete végéig hűséggel szolgálni kívánó lelkipásztorról. Nincs egyedül ezzel a vágyával, szándékával – mi is így érzünk.

A *kelownai* testvériségtől elköszönő lelkipásztor az ottani tapasztalataiból oszt meg velünk néhányat. Hiányolni fogjuk mi is *dr. Vass Gergely* testvért, itt az *Evangéliumi Hírnökben* is, hiszen gyakran és készségesen írt, osztotta meg velünk az Úrtól kapott gondolatait és gyülekezete eseményeit. Az Úr áldását kívánjuk további életére, magyarországi szolgálataira.

Egy újonnan kiadott, eredetileg 20 évvel ezelőtt megjelent könyvet ajánlok kedves olvasóink figyelmébe. „*Whither Thou Goest*" („ahova te mégy") címmel *Faulkner Károly és Terézia* missziónárius házaspár élettörténetét jelentették meg az éppen egy éve meghalt Terézia testvérnő barátai. A 110 oldalas angol nyelvű könyvből ajándékként kaptunk néhányat minden gyülekezetünk számára. A tábori konferencia során szívesen adunk belőle egy-egy példányt az érdeklődőknek.

Végül néhány gondolatban a Ráma tábori alkalmainkról és a fiataljaink nyári missziós útjáról.

112. KÖZGYŰLÉS
RÁMA TÁBOR,
2019. július 5-7.

IFJÚSÁGI TÁBOR
Ráma, június 30 - július 5.

GYERMEK TÁBOROZÁS
Ráma, július 8-14.

Ifjúsági missziós út Erdélybe
2019. július 18-31.

Mire a kezünkbe kerül az újság, várhatóan éppen a *szövetségünk évi közgyűlésén* veszünk részt jó-néhányan. Szeretettel várunk mindenkit, akit érdekel az *észak-amerikai magyar baptista misszió-munka*. Tegyünk meg, amit csak tehetünk azért, hogy az evangélium a mi nyelvterületünkön – gyülekezeteinkben, magyar lakta városnegyedekben, sőt, világszerte terjedjen! Kísérjük imádsággal a közgyűlésünk munkáját!

Ebben a hónapban különösen is sokat *imádkozzunk fiataljainkért.* A *Ráma Tábor* a közgyűlés előtt és után egy-egy hétig fiataljaink és gyermekeink számára biztosít csoportos, bibliai foglalkozásokat. Azután pedig az erdélyi missziós út következik: július 18-31 között.

Mit tudhatunk erről az útról?

Fiataljaink az *Érmelléken* lévő roma gyülekezetekben fognak szolgálni, két csoportban, *Püsök Dániel* és *Kulcsár Attila* lelkipásztorok vezetésével. Vakációs Bibliaheteket szerveznek az ottani roma gyerekeknek, esténként evangélizációt is tartanak. Tizenhét fiatalunk vesz részt ebben a szolgálatban.

Könyörögjünk, hogy az Úr nyisson ajtókat előttük; nyissa meg minél több fiatal szívét! Tegye ifjainkat alkalmas eszközeivé! Kérjük, hogy őrizze őket utazásaik során!

MIT MONDASZ MAJD?

"Monda pedig a Lélek Filepnek: járulj oda és csatlakozzál ehhez a szekérhez!" (Csel 8:29)

Ha az a szekér
hazaér anélkül,
hogy felülnél a bakra
a gazda mellé,
mit mondasz majd
az Úrnak, Fülöp?
És ha autóra,
vagy helikopterre száll
kit az Úr keres
és veled kerestet?

S ha az Írást
kezébe sem veszi embered?
Vagy ha állandóan
Jézusról a szupersztárról
beszél neked,
s te nem találod a szót
a kereszthez —
mit mondasz majd
az Úrnak?

Az a szekér,
s minden szekér
— ha hozzá nem csatlakoztál is —
lassan hazaér.

Herjeczki Géza

AZ ARATÓK ÖRÖME

folytatás az 1. oldalról

és gonoszoknak kenyeret rendel az Isten. Hadd teljen meg szívünk és szánk az iránta való hálával és dicsérettel, mert Ő méltó erre. Megváltó Urunk így tanít minket imádkozni mennyei Atyánkhoz a kenyérért: „Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben... a *mi mindennapi kenyerünket add meg nékünk ma!"* (Mt 6:11). Ő megadja kérésünket, szükségleteinket, mi pedig adjunk néki örvendezéssel hálát. Az aratók öröme ez.

Ez nem csak egyéni, hanem közösségi öröm

Aratni nem egyedül megyünk, hanem másokkal. Az öröm is mindazoké, akik aratnak. Az Úr Jézus Krisztus egyéneket és népeket egyaránt megérint. Az aratók örülnek, hogy szükségleteik biztosítva vannak, de ugyanakkor azokra is gondolnak, akiknek nincsen kenyerük. Az éhezőnek egy darab kenyér nagy örömet okoz. Isten népe az aratáskor ezekre is gondol. Lásd Boáz és Ruth példáját. Hadd szedegessen, sőt azt is mondja szolgáinak, hogy a kévékből húzogassanak ki Ruthnak kalászokat, és maradjon az ő mezején. Az aratók öröme átöleli a szegényeket, a nincsteleneket is. Megosztott öröm, mert igaz az ige szava: *jobb adni, mint kapni*. Az aratók, most is, mint a múltban együtt dolgoznak és együtt részesednek az áldásban. Isten gondoskodó szeretetét osszuk meg nagy örömmel másokkal is! *Amit vet az ember, azt fogja aratni,* mondja az ige, és *aki szűken vet, szűken is arat*. Isten népe ezt jól tudja. (2Kor 9:6, Gal 6:7-8) Hadd részesedjen minden ember az aratási örömünkben!

Ez emlékeztet a végső nagy örömre

Már most azon örvendezhetünk Megváltónk szava szerint, hogy Őhozzá tartozunk. Nevünk fel van írva a mennyben! (Lk 10:20) Egyszer eljön az a Nagy Nap, amikor Isten nagy aratása lesz e világ felett. Angyalai által egybegyűjti azokat, akik az Övéi a mennyei magtárba, a konkolyt pedig tűzre veti. Akkor számot fog adni mindenki minden tettéről. Lejár a kegyelem, és meg kell jelenni Krisztus ítélő széke előtt. Akik Krisztust, és az Ő váltságát elfogadva örültek e földön az aratók örömével, ezt fogják hallani: *„Jól van... menj be a te Uradnak örömébe!"* (Mt 25:23) Az aratás örömének teljessége lesz ez, amely örökké fog tartani.

Kulcsár Sándor lp.

A GABONAMAG

A magvető kezébe vette,
barázdák sírvermébe vetette,
Így kezdődött az életáldozat.

Hogy kenyér legyen asztalunkon,
A morzsalékból madárnak jusson,
A mag nyugszik súlyos hant alatt.

Meghalt, nincs többé semmi éke,
Hogy új életbe menjen át a léte,
Szép aranykalásszá dicsőüljön.

A halál nagy misztériumát
Egy kis búzaszem kimért sorsán át
Ha nézed, jobban megérted.

Gerő Sándor

MEYER HENRIK

(*"szinte Istenből szólunk"* 2Kor 2,17)

Hazájának hazánkat választotta
járta útját, melyre rendeltetett -
Övezze most ez ünnep alkalmából
a megkülönböztetett szeretet.

Hitünknek elszánt legelső munkása
seregek tértek meg beszéde nyomán.
Hirdette ő az ÚR Igéjét
Pesten, Ujpesten, Óbudán.

Elhagyta biztos anyagi értékit
az ÚR nyitotta kapukon bement -
Látta Temesvár, Újvidék, Szalonta,
a Karasica partja, s Budapest.

Bihardiószeg is, amint zokogva
sírásba fulladt gyászbeszéd alatt,
- Kornya Mihálytól, hogy búcsúzni
kellett -
mint Dávid egykor, keserű maradt.

Mert ilyen volt ő. Utánozhatatlan.
Krisztust hirdette mindenek felett!
Szinte Istenből szólt! Övezze áldás:
a megkülönböztetett szeretet.

Kárász Izabella (1992)

Magyar baptista egyháztörténészek tanácskozása Budapesten

A Meyer Henrik emlékmű előtt állnak: *Erdélyi Alexander Koloman (SK), Benkő Ferenc, Kiss Zoltán (RO), Vix Josef (AU), Kiss Lehel (RO), Dr. Mészáros Kálmán, Dr. Borzási István (RO), Kübler János, Dr. Herjeczki Kornél és Kelemen Sándor Tomi (RO).*

A Kárpát-medence különböző országrészeit képviselő magyar baptista egyháztörténészei ebben az esztendőben 2019. május 8-án, Budapesten tartották soron következő tanácskozásukat. A munkaértekezlet helyszíne a *Budapest-Wesselényi utcai Baptista Gyülekezet* közösségi háza volt.

A tanácskozás helyéül választott templom történelmi jelentőségű. A Wesselényi utcai gyülekezet alapító lelkipásztora ***Meyer Henrik*** (1842-1919) 100 esztendővel ezelőtt lépett át az örökkévalóságba. Róla is megemlékeztünk tanácskozásunk során. Az általa épített templom falán található dombormű és munkásságát felidéző emléktábla előtt egy hálakoszorút elhelyezve emlékeztünk a baptista történelem kimagasló alakjára és Kárpát-medence különböző népei felé végzett evangéliumi ugartörő tevékenységére.

A tanácskozást követően a wesselényi utcai gyülekezet lelkipásztorával *Kübler János és Dr. Herjeczki Kornél* gyülekezetvezetővel kiegészülve, fölkerestük Mayer Henrik *budakeszi temetőben* található sírját, ahol a baptista történelmet értékelő és kutató hálás utókor képviselői idézték föl Isten áldott szolgájának gazdag életútját, majd egy rögtönzött férfikari énekkel és imádsággal zárult a megemlékező alkalom.

A sírkövön olvasható bibliavers Isten igéjének mai hirdetői számára is iránymutató bátorítás: *"Az okosok fényleni fognak, mint a fénylő égbolt, és akik sokakat igazságra vezettek, mint a csillagok, mindörökké."* (Dániel 12,3) *Soli Deo Gloria!*

Dr. Mészáros Kálmán,
egyháztörténész

ÁHÍTAT

Akkor megtudjátok, hogy azért küldtem nektek ezt a figyelmeztetést, hogy érvényben maradjon a Lévivel kötött szövetségem - mondja a Seregek Ura. Szövetségem volt vele, élet és békesség szövetsége. Azért adtam neki, hogy féljen engem. Félt is, és megalázkodott nevem előtt. Igaz tanítás volt a szájában, és nem volt álnokság az ajkán. Békességben és becsületesen élt előttem, és sokakat megtérített a bűnből. Mert a pap ajkai őrzik az Isten ismeretét, és tanítást várnak szájából, hiszen a Seregek URának követe ő! Mal 2,4-7

Az Isten és ember között fennálló „szövetséget" csak az engedetlen ember ronthatja meg. Isten elkötelezettségére a léviták és Dávid utódai iránt, korábban, Jeremiás próféta emlékeztette a kortársait. Jer 33,20-21 A következő 150 esztendő eseményeinek, a Babiloni fogság tanulságainak, majd a visszatértek maradék erejét megpróbáló újrakezdésnek most újból Isten kegyelmes ígérete ad irányt. Malakiás próféta évszázadokon átívelő eseményekre emlékeztetett, kezdve Mózes és Áron elhívásával, akik a nép képviseletében az „élet és békesség szövetségének" szolgálatát látták el. Karizmatikus vezetők sora, és a Templom körüli szolgálatra rendelt papok százai származtak Lévitől.

Engedjük, hogy a Malakiástól vett idézet megszólítson most minket, a Krisztusban megváltottak közösségét, az "egyetemes papságot" is! Az Újszövetség szolgái ugyanis nem csak lelkipásztorok, vagy elöljárók. Az apostoli tanítás szerint, Jézus Krisztus uralma alatt válik valóra az "élet és békesség szövetségében" ígért és remélt jó. Az egykori papság Törvényben előírt szolgálata előképe volt a mi Főpapunk munkájának. Alázatosságában, igazságosságában, isteni képességében és készségében a bűnös ember megigazítására, Jézus Krisztusban válnak valóra a szövetség ígéretei Isten és ember között.

Az Újszövetség szolgái ezért tehát Jézus Krisztusra mutatnak. Az elhívott és szolgálatát hűséggel végző lelkipásztor maga is a Főpásztor báránykája, az Úr tanítványa, és csak azután tanító és vezető. Mások figyelmét az Úrra irányítva, nem lehet felületes. Nem származásának jogán, hanem a Szentlélek megbízása szerint végzi a szolgálatát. Már az őskeresztyén gyülekezetben feltűnt (Pál apostol csak így taníthatott róla), hogy a Krisztus Lelkének ajándékaiban igen gazdag lehet a helyi közösségek élete, amennyiben készséggel fogadjuk azokat. Ő pontosan tudja, hogy melyik közösség milyen kihívásokkal néz éppen szembe, ismeri egyen egyenként a lelkeket, és gondoskodó szeretettel vigyáz mindnyájunkra. Mennyei Atyánk gondoskodását élvezve növekszünk együtt is az Isten ismeretében. Így is. Isten megismerése ugyanis a vallás/hitünk gyakorlásában folytatódik - nem csak vasárnap, a megváltottak közösségi alkalmain. Krisztus-követekként élve – otthon, iskolában, munkahelyen – tanuljuk és tanúsítjuk, hogy az Ő szolgálata igazán nem ceremoniális cselekmény, hanem akarata szerinti életvitel: az embervilág szolgálata ott és úgy, ahogyan Ő teszi – velünk. Vele szolgálva tanulunk Róla, és így tanítunk másokat. Az Újszövetség tanítását követő lelkipásztor szolgálata minderről egy érthető példa. Amennyiben híján van a helyi gyülekezet jólétéért megkívánt áldozatos szeretetnek és hűségnek, a szószéki szolgálat „álnokság az ajkán." Olyan „tanítást várnak szájából" ugyanis, ami méltó a Seregek Urának követéhez.

Imádkozzunk a lelkipásztorokért, hogy az Úrhoz és feladataikhoz hűségesek legyenek!

Novák József

„HASZONTALAN SZOLGA" (?)

A kapitalizmus egyik meghatározó kulcs-kifejezésének számított a „profit", a tőke-haszon, a nyereség. Abban a történelmi korban ismert foglalkozások voltak: a „*summás*", a „*cseléd*" és egyéb ilyen ínyencségek. – Ezek szerint a hívő lelkipásztorok a „szolga" kategóriába tartoztak. Amikor kézhez kaptam lelkipásztori diplomámat, az avatók között édesapám a lelkemre kötötte, hogy én mától kezdve Isten Szentlelkének a *summása* vagyok. Alázattal öltöttem magamra azt az ige-palástot, mely szerint most már Isten szolgája leszek, és illik tudnom, hogy „a tanítvány nem feljebbvaló az ő Mesterénél", sem a szolga az ő Uránál.

Summásnak, vagy cselédnek lenni igen degradáló állapotnak tűnt az ateizmus korszakában. Summás édesapámat ebből a megalázó állapotából a Teológiai Szeminárium kapuja felé kezdte terelgetni egy buzgó rákoscsabai atyafi, Tóth Lajos bácsi. Engedte apámat tanulni, sőt a házi istentiszteleteket is kezdte átengedni neki, hogy áhítatot vezessen.

A latin „summa" kifejezés jelentése: mindenek foglalata, az összesség, a teljesség. „Summa rerum" – a felsőbbség egész hatalma, illetve annak a képviselete. Ez kiválóan magában foglalja a lelkipásztori hivatás lényegét, vagyis elismerését, minősítését. Vagyis: a jó lelkipásztor Isten Szentlelkének a summása. Mindenes. A lelki-szellemi háború szervezője, vezére. Aki ez ellen tiltakozik, az nem más, mint ellenforradalmár.

Ismert helyzet, hogy már egy éve a *Kiskőrösi Filadelfia Szociális Otthon* lakója vagyok, feleségemmel együtt. Szokták kérdezni látogató barátaim, testvéreim: „És neked most mik a terveid?" – Jó kérdés. Szeretnék válaszolni, de inkább vissza-kérdezek: „Szerinted egy öreg-otthonban milyen terveket lehet készíteni?

Én a drága Jézus „summása", alkalmazottja voltam egész életemben. Legtöbbször az Úr házával egybe építve volt a családi otthonunk is. – Vajon most megváltozott a hivatásom, azon felül, hogy kissé megöregedtem? Szerintem a hivatás végét csak a sír-kereszt tudja jelezni. – Tehát az a tervem, hogy amíg drága Uram meghagyja szívem-hitemelmém működési állapotát, addig őt kívánom, vágyom, törekszem szolgálni – írással, igehirdetéssel, személyes vallástétellel, mindig és mindenképpen, benne bízva, neki élve.

Lelkipásztor édesapánk beszédvázlatait /diszpozícióit/ *Laci bátyám* legépelte /még az írógépes korszakban/, és ez a két könyvecske mindkettőnk könyvespolcának az ékessége. Időnként bele-beleolvasunk, nagyra értékeljük. Most – a „haszontalan szolga" címszót keresgélve rábukkantam apánk egyik igehirdetésének egy kedves részletére. Megosztom olvasóimmal. Csupán annyit fűzök hozzá, hogy nekem volt kitől tanulnom!

„Az utolsó ítélet alkalmával az Úr Jézus nem csak az elkövetett bűnök miatt mond ítéletet, hanem az elmulasztott jócselekedetek miatt is. Ítéletet mondott az Úr Jézus a papról és a lévitáról, mert nem tettek semmit a beteg érdekében. A dúsgazdagról, mert meddő életet élt. Azokról, akik másokat is a kárhozat mélyébe taszítottak. „Éheztem, és nem adtatok ennem". – A magvető példázatában a „talajnak" három fajtája részesül rosszallásban: Mt 13. – Elmarasztalja az ígérgető fiút. A haszontalan polyva tűzre kerül. A konkolynak is meg kell égnie. – Hiába ég a gyertya, ha rajta a véka!

Haszontalan szolga az, aki tudna jót cselekedni, és nem cselekszi. Aki bíráskodik más felett. Aki az igazságot a maga javára fordítja.

Jézus a nagy „élet-szépítő"! Akivel találkozott, annak széppé tette az életét. Soha annyi szomorú lélek, annyi beteg árnyék, annyi terhelt élet még nem rajzott a világon, mint őkörülötte. Jött a bűnös asszony, hozta összetört életét, mint egy eltaposott, besározott virágot.

Az Úr Jézus rálehelt erre a virágra, és az nem csak tisztává lett, de olyan különös fényben kezdett ragyogni, hogy évezredek sötét ködén keresztül is felénk világít, mint a szentek könnytől ázott lilioma.

Jött Zákeus, a kőszívű kizsákmányoló, a kegyetlen uzsorás, az aranyat szomjazó kalmár, és hozta a maga elnyomorodott, megkövesedett lelkét, Arany-hegyen állva is szánalomra méltó kolduș, de átsugárzik rajta Jézus szeretete. És íme, ő szórja, szórja szét kincseit, míg koldussá válva – egy király boldog gazdagságával fogadja Mesterét. A ragaszkodás embere az áldozat embere lesz.

Jön az ábrándozó, bűn-terhelt Mária, leül Jézus lábaihoz, és lelke mélyén ismeretlen, boldog szépségek ébredeznek, mint ahogy a néma éjszakában emelgetni kezdik fejüket az álom burkából kipattanó virágok, és mély, süppedő ködök omló kárpitján keresztül kezd átragyogni a diadalmasan támadó Nap fönséges ereje.

Ott, fenn a kereszten, a borzalmak kapujában rátekint a haldokló lator, és ő még ezt az életet is a megbocsátás, az örök üdvösség olyan földön túli fényével ragyogja be, hogy lehullanak róla a démoni gonoszság véres, szennyes rongyai, és a menny szépséges királyi palástja burkolja be kihűlő tetemét. Alánhanyatló fején pedig láthatatlan korona ragyog: egy sugár az Isten végtelen szeméből." (***Gerzsenyi Albert*** igehirdetési vezérfonalából idézve)

A „servus" /szervusz/ pontos jelentése: rabszolga. – Szívem buzgó vágya, hogy amíg tehetek valamit Krisztus ügyéért, addig folyton szolgálni akarom az Urat, aki *„azért jött, hogy ő szolgáljon, és adja az ő életét váltságul sokakért".*

Kicsoda a hű és bölcs szolga? Aki kiadja szolgatársainak az eledelt idejében. – Ez volt a mára elkészített lelki eledel. *Aki ételt, italt adott, annak neve legyen áldott! – Ámen.*

Gerzsenyi Sándor

KELOWNAI TAPASZTALAT CSOKOR

„Jézus bejárta a városokat és a falvakat mind, tanított a zsinagógáikban, hirdette a mennyek országának evangéliumát, gyógyított mindenféle betegséget és erőtlenséget. Amikor látta a sokaságot, megszánta őket, mert elgyötörtek és elveszettek voltak, mint a juhok pásztor nélkül. Ekkor így szólt tanítványaihoz: Az aratnivaló sok, de a munkás kevés: kérjétek tehát az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az aratásába." Mt 9,35-38.

Mi is láttuk a magyarok sokaságát Kelownán és környékén. Megindító volt olyan idős magyarokkal találkoznunk és beszélgetnünk, akik az angol nyelvet csak részben értik, és őszintén keresik a magyar igehirdetéseket, a magyar beszélgetési alkalmakat. Ismerkedtünk igen elfoglalt magyar felnőttekkel. Ők remekül boldogulnak az angol gyülekezetekben és társadalomban. Viszont a gyermekek és fiatalok java része alig tud magyarul – tisztelet a kivételnek! Az ő angol kiejtésük hibátlan.

Való igaz: a világon elképesztően szétszóródott magyarok megőrizték a még

A Kelownai Magyar Keresztyén Misszió gyülekezettől elköszönt dr. Vass Gergely lelkipásztor, és 3 éves szolgálat után visszaköltözött Magyarországra. A képek a gyülekezet pünkösdi ünnepén készültek. A lelkipásztor és családja / a zenekar szolgálata / búcsúzó szavak.

fokozottabb megosztottságukat. Ha más nem is bántana bennünket, mi erőfeszítés nélkül is képesek vagyunk egymást sebezni. Magányosokra, lelki-szellemi sebesültekre, reménytelenekre találunk. Mindenkinek szüksége van Jézus gyógyítására, pásztorságára, szabadítására, vezetésére és vigasztalására! Mi megpróbáltuk Őt képviselni több-kevesebb sikerrel. Kelownán lejárt az időnk. Helyünk ürül. Ismét időszerű drága Megváltónk felszólítása: „kérjétek tehát az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az aratásába."

Hálásak vagyunk Teremtőnknek és Gondviselőnknek *British Columbia,* benne pedig *Kelowna*, káprázatosan gyönyörű környezetéért, tájaiért. Éghajlata, időjárása emlékeztetett bennünket a már jól ismert magyarországira, erdélyire. A belélegzett levegő oxigéndús, friss. Kivételt képez az erdőtüzek időszaka, amikor a napkorongot is elhomályosítja a terjengő füst.

A világhíradók megtekintése közben villant belém: mennyire áldott és jó dolgunk van! Semmilyen politikai, társadalmi és vallási feszültség, ipari és természeti katasztrófa, terrorcselekmény sem nyugtalanította éjszakai pihenésünket.

Unatkozásra nem volt okunk! A Kelownai Magyar Keresztyén Misszió alkalmain több vallási felekezet tagjai találkoztunk. Mindenkin felismerhető jellegzetes sajátossága. Egymást kiegészíthetjük. Egymás életét színesebbé, többoldalúbbá tehetjük. Ugyanakkor a bibliaismeret szintje szélesebb sávban mutatkozik. Bár, mi magyar istenhívők kisebbségben vagyunk, de összefoghatunk! Nagy Főpapunk is ezért imádkozott és imádkozik! Ezen kívül tennivaló bőven volt. A betegek, az idősek, a magányosok élete tele van váratlan fordulattal.

Csaknem mindig jó körülmények között tarthattuk meg missziónk összejöveteleit a helyi legnagyobb angol (baptista) gyülekezet épületében. A mi házigazdánk is annak vezetőségébe tartozik. Valóban hívőiesen viszonyultak a magyar misszióhoz és hozzánk: családomhoz is. Jó volt tőlük bérelni lakásunkat!

Amikor segítségre szorultunk a beilleszkedésünkkor vagy később is, mindig találtunk áldozatkész, megértő lelki-szellemi testvéreket. Ráadásul rendszeresen imádkoztak értünk.

Reméltem, hogy több, közösségünkön kívüli magyar ember lelki gondozásában vehetek részt, de általában nem igényelték. Tartanak az erőszakos térítéstől.

Azt is tapasztaltuk, hogy többször a családi események, találkozások, ünneplések fontosabbak az istentiszteletek látogatásánál. Mi másként látjuk és gyakoroljuk ezt.

Isten jobban gondunkat viselte anyagilag, mint arra számítottunk. Igaz, erre több eszközt is használt, amik kölcsönösen kiegészítették egymást. Tehát, semmi jót és szükségest sem nélkülöztünk.

Előnyösebb a helyzete annak, aki véglegesen letelepedik Kanadában, mint annak, akinek három országban is kell rendezze családi és hivatalos dolgait, ügyeit. Ez olykor komoly és elhúzódó kihívást jelenthet.

Hálásak vagyunk azokért, akik lélekben-szellemben erősödhettek, növekedhettek ittlétünk alatt! Azokért is, akik közösségünkön belül is keresték az anyanyelvük használatának karbantartását.

Legalább négy rákos beteg látványos feljavulását tapasztaltuk meg! Érdemes értük is imádkozni! Más betegeken is könyörült az Úr!

Sajnáltam, hogy nem tudtam még jobban angolul. Nem elég a jártasság a teológiai szaknyelvben, hanem szükséges a mindennapi szóhasználat részletes ismerete is. Szintén őszintén sajnálom, hogy csak egy idő eltelte után ismertem meg (azt is csak részben) a hallgatóim lelkiszellemi befogadóképességét és igényeit.

Ha valaha, valahol szükség volt a Szentlélek kiáradására és megelevenítő, megerősítő munkájára, az a mi kelownai magyar közösségünk! Mi is több országból kerültünk össze: *Erdélyből, Magyarországról, Szerbiából, Szlovákiából*. Már többfelé dolgoztunk, küzdöttünk elképzeléseink megvalósításáért. Többnyire túljárunk életünk derekán. Ünnepelni is szeretünk. Még nem mondhatjuk, hogy révbe értünk! A szerető Istennek határozottan terve van velünk.

„Isten élő Lelke, jöjj, áldva szállj le rám...
Isten élő Lelke, jöjj, légy vezérem itt...
Isten élő Lelke, jöjj, hadd lehessek szent...
Isten élő Lelke, jöjj, győzedelmet adj,
S majd a végső harcon át mennybe fölragadj!
Oldj fel, küldj el, tölts el tűzzel!
Isten élő Lelke, jöjj, győzedelmet adj!”

„Népmilliók, zarándokok
Téged, Uram, keresnek.
Hallasd szavad, ó, Megváltóm,
S küldd vezérül Lelkedet!
Hadd leljenek fényt és erőt,
Zúgjon ének, örömár;
Te vagy, Jézus, Isten Fia,
Mindörökké Úr s Király!”

Vass Gergely, Kelowna

IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ - A NYITOTT BIBLIA GYÜLEKEZETBEN -- VENICE, FLORIDA, 2019. május 24-26

Örülök hogy elmehettem én is a **Floridai Ifjúsági Találkozóra,** és hogy részt vehettem ezen az élménydús programon. Nagyon tetszett az egész hétvége, amiért kifejezetten hálás vagyok az Úrnak. Különösen hálás vagyok azért, hogy az Úr megóvott bennünket - jó néhány családot, akik autóval utaztunk Floridába - minden bajtól, balesettől, meg azért is hogy nem ért el minket a forgószél az úton hazafelé. Ahol megpihentünk, hallottuk hogy milyen nagy kárt okozott aznap éjszaka egy városban (Dayton, OH), és láttuk is ezt a kárt, ahogy folytattuk utunkat, az autópályáról.

A sok élmény mellett az igei üzenetek közül is megmaradt egy pár nagyon jó gondolat, amit szeretnék megosztani. **Az első nap** a tanítás arról szólt, hogy **az emberek inkább „lecserélni” szokták dolgaikat az életben, minthogy valami jobbra „felcserélni” (trade-down, trade up).** Híresek vagyunk rossz alkukban megegyezni, ami azután ismét rosszra vezet, és az életünket tönkre teszi. Ez sajnos egy gyakori fogyatkozásunk. Már a világ kezdete, azaz a bűnbeesés óta az igazat hamis, ideiglenes dolgokra vagy hamis ígéretekre cseréltük le. Szükséges megjegyezzük azt, hogy az életben a mi döntéseink és elvárásunk ellenére a dolgok lecserélése mindig kudarcot és cserbenhagyást fog okozni. A prédikátor könyve 1,17 pontosan erről beszél: *“Amikor azonban rászántam magam, hogy megismerjem a bölcsességet, megismertem az esztelenséget és oktalanságot is. Megtudtam, hogy ez is hasztalan erőlködés.”*

A Máté evangéliuma 13,44-ben olvastuk hogy *“hasonló a mennyek országa a szántóföldben elrejtett kincshez, amelyet az ember miután megtalált, elrejt, majd örömében elmegy, eladja mindenét, amije van, és megveszi a szántóföldet.”* Azt jegyeztem meg ebből az igeversből, hogy az ige a szántóföldet az evangéliumhoz hasonlítja, Jézus pedig nem más, mint a benne levő kincs amire az ember rátalál. És amikor mi már érzelmileg hozzá vagyunk nőve vagy kapcsolódva ehhez a kincshez, akkor jövünk rá és leljük meg igazán a kincs igazi értékét. Mert a földi kincsek rádöbbentenek arra, hogy ezek a kincsek sohasem lesznek elegek vagy úgymond felcserélhetőek az életben, és hogy a gazdagság meg a fizikai jólét nem fog választ adni a sok gond-teljes hiányérzetünkre.

Most pedig rátérnék **a második nap** témájára, ami **az Isten előtt kedves, tiszta párkapcsolat**ról szólt. A legfontosabb, hogy eldöntsük minden párkapcsolat előtt, kiben fogunk bízni. Életünk első nagy szerelme Krisztus kell, hogy legyen. Aztán higgyük el, hogy a Jézusunk szerelmi története a legszebb, legjobb sztori, ami valaha létezett ezen a világon. Ha az Úrban bízunk, nyugodtak lehetünk a jövőre nézve, mert Ő már előre tudja, és jobban tudja mint mi, hogy ki lesz a megfelelő társunk, és hogyan fog kialakulni ez a kapcsolat. Mi csak a pillanatnyi helyzetet látjuk, Ő tudja a jövőt. Nekünk annyit kell tennünk, hogy elkötelezzük magunkat a lelki és testi tisztaságra, és imádkozunk a jövőbeni házastársunkért, miközben nyitott szemmel járunk.

A következő gondolat az volt, hogy hogyan várhatjuk ki azt az időt, amikor társat keresünk, meg hogyan tudjuk ezt az időszakot eltölteni. Egy pár jó tippet kaptunk arról, hogyan győzhetjük le a kísértéseket, és mit kell nézni, amikor keressük a társunkat. Az egyik jó módszer a kísértések legyőzésére, hogy az

Gyülekezeti csoportok és szolgálatuk az ifjúságin: A torontói fiatalok éneke / a chicagóiak énekelnek / a detroiti csoport.

Úrnak kell szolgáljunk minél többet, például az Úr házában, nehogy más vegye el a figyelmünket. Közben kereshetünk olyan személyeket, akikkel leülhetünk imádkozni, akikben megbízunk, és akikről ismerjük, hogy rendszeresen imádkozni fognak értünk a társkeresésben. Legyünk engedelmesek, szánjuk el magunkat tiszta, szent életre. A másikban is azt kell keresnünk először, hogy hogyan szereti és hogyan szolgálja az Úr Jézust. Ha valakit pedig már megszerettünk, de az eltér az Atya akaratától, akkor nem helyes tovább folytatni ezt a kapcsolatot. A feleségünk, férjünk Isten ajándéka, amit csak nekünk tartogat. Nem szabad elvenni a mását. Mi pedig ugyanúgy ajándékok leszünk az ő számára. Ezért kell imádkozni, hinni, és bízni benne teljesen. Mert nem jó elsietni a dolgokat, főleg egy ilyen nagy döntést, mint ez.

Utolsó tippként pedig, ha gondok jönnek a kapcsolatban, nem jó, ha magunkban tartjuk a titkot, hanem érdemes meghallgatni, megvárni egymást ilyen esetben. Nem biztos, hogy mindig mind a ketten egyforma választ kapunk az Úrtól. Az se jó, hogyha egymagunk próbáljuk megjavítani a kapcsolatot a mi módszereink szerint, és ezért jó a társaság, mégpedig a jó, hívő társaság, mert készen állnak a segítségre, és akkor csökken az esélyünk arra, hogy egy borzasztó hibát követünk el Isten akarata ellen.

Amikor Jézusra hallgatunk a saját kívánságaink helyett, akkor még ha kétely is van bennünk, vagy ha valamit nem értünk, jobb választ fog adni Ő, mint bárki más. Bár nem mindig könnyű, de érdemesebb egy nehéz választ elfogadni, mint egy jónak tűnő hazugságot. Mert a választ, amit keresünk, egyedül Őáltala kaphatjuk meg, és cserébe csak annyit kér, hogy bízzunk benne.

Végül még szeretném megemlíteni, hogy a vendéglátó *Nyitott Biblia Gyülekezet* – a lelkipásztor és a testvérek – nagy szeretettel fogadtak bennünket, amiért szintén hálás vagyok és köszönöm nekik. Jó volt Floridában, jó volt a gyülekezetben, és nagyon jó volt együtt lenni a fiatalokkal.

Erdőközi Norbert

Azt hiszem több fiatal nevében is mondhatom, hogy nagyon áldásos és élményekben gazdag ifjúsági találkozón vehettünk részt Floridában májusban. Rengeteg olyan dolog hangzott el a prédikációk alatt, amiből mindannyian - jómagam is - útbaigazítást és lelkierőt meríthettünk. A konferencia témája arról szólt, hogy valamennyien különböző helyzetekbe kerülhetünk, és ilyenkor nehéz eldönteni, hogy melyik út a helyesebb. Ha nem Jézus van az életünkben az első helyen, akkor olyan dolgokra fókuszálunk, és olyan helyzetekbe sodorhatjuk magunkat, amik nem adnak igazi elégtételt.

Néhány évvel ezelőtt az én figyelmem lankadni kezdett, és nem Jézusra fókuszáltam, nem az ő ígéreteire és igazságára. Több csalódás ért az életemben keresztény barátoktól, és az életem különböző területein, amik miatt megkeményítettem a szívem, és nem Istenre figyeltem, hanem az engem ért csalódásokra. Úgy éreztem, én akarom átvenni az életem feletti irányítást. Eltávolodtam a gyülekezetemtől és a keresztény közösségtől. Kerestem a helyem más gyülekezetekben, közösségekben, de nem találtam önmagam, sehol.

Éreztem, hogy Isten a közelből figyel és nem hagy magamra, de minél inkább telt az idő, a szívem annál keményebb lett, és annál jobban távolodtam Istentől. Elkezdtem a hitem és az életemben hozott korábbi döntéseket megkérdőjelezni. Minél inkább halványult az evangélium és Istentől korábban tapasztalt áldások emléke, annál bizonytalanabb lettem, és annál több kérdőjel merült fel bennem: mennyire van szükségem Istennel szoros kapcsolatra, miért tartsam meg a parancsolatait, vagy hogy miért várjak türelmesen arra, amit Ő megígért.

Miközben egyre bizonytalanabb lettem, és Istennel már nem volt szoros kapcsolatom, megismertem egy fiút, aki nem keresztény családban és nem evangéliumot hallva nőtt fel, hanem a „világból” jött. Eleinte jó ötletnek tűnt, hiszen ha kedves és jó embernek tűnik, miért lenne rossz? Arra gondoltam, hogy majd idővel Isten talán őt is megérinti, de az igazság az, hogy erre igen kevés esélye volt, mert én magam is távol voltam Istentől. Ültél már a hullámvasúton becsukott szemmel, mert nem merted kinyitni a szemed, és nem mertél lenézni? Valahogy én is így éreztem magam. Becsuktam a szemem, mert legbelül tudtam és éreztem, hogy a Jó Istennek nincs áldása azon a kapcsolaton. Hogyan is lehetne! De figyelmen kívül hagytam, mert, ahogy a hullámvasúton is, úgy a kapcsolatban is voltak emelkedők, ahol tulajdonképpen úgy éreztem, boldog vagyok, és voltak mélyebb pontok is, amikor nagyobb súrlódások is voltak a köztünk lévő különböző értékrend miatt. Én próbáltam megváltoztatni őt, és ő is engem, mindketten a saját elképzelésünk szerint. Őszintén, soha nem éreztem magam igazán boldognak, nem éreztem békességet, valami hiányzott: Jézus az életem középpontjából, és abból a kapcsolatból.

A Jó Isten két és fél év után becsukta ennek a kapcsolatnak az ajtaját, amit akkor nagyon nehezen éltem meg és fogadtam el, de az akkor megélt mélypont hozott újra közel Istenhez, és hozta el a vágyat a szívembe, hogy Őt kövessem. **„Jesus is better”** - ahogy a konferencia mottója is mondja, mert Jézussal élni, és őt az életünk középpontjába helyezni minden világ által kínált dolognál jobb.

Ha van olyan dolog az életedben, amin érzed, hogy nincs Isten áldása, tedd le Isten elé, hogy szabadítson meg tőle minél előbb. Amihez mi ragaszkodunk, és amit mi akarunk irányítani, annál Istennek sokkal jobb terve van számunkra.

Elekes Noémi

Ifjúsági találkozó a Nyitott Biblia Gyülekezetben, Venice, Floridában? Igen! Megtörtént, és tele vagyunk szép emlékekkel! "JÉZUSSAL JOBB!" szólt a témánk!

Hálásan köszönjük a három vendég lelkipásztornak, *Jared Wyndham, Huli Sándor és Püsök Dánielnek*, hogy szépen felkészültek és hatékonyan szólták Isten üzenetét a fiatalok felé. *Isten Szent Lelke* már péntek este négy megtérést is kimunkált. Két személy már a bemerítésre is jelentkezett! Reméljük, hogy lesznek még mások is! Hisszük, hogy többen meg is újultak lelkileg!

Köszönjük *a nagy szövetség,* valamint az *Ifjúsági Szövetség* és vezetőinek a támogatását, amely nélkül nem lett volna lehetséges ez az ifjúsági találkozó. Köszönjük a *Venice-i Magyar Háznak,* hogy kibérelhettük a helyet. Hálásan köszönjük a detroiti *Juhász Sándor és Zsófiának*, hogy főztek mindenki számára az egész hétvégén. Nagyon finom volt minden! Köszönjük a *Kulcsár Krisztina, Lipták Gabriella és Kulcsár Lídia* és a többi önkéntesek segítségét is. Nagyon szépen köszönjük a *Mikó Tibor és Ildikó* támogatását, valamint mindenki más támogatását, aki pénzügyileg is támogatta ezt az találkozót.

Külön köszönjük a *Nyitott Biblia Gyülekezet tagjainak* a segítségét, hogy bár kevesen vagyunk, szépen helytálltunk. Hálásak vagyunk a *Pál Róbert, Tóth Tibor, Kulcsár Sándor, Kulcsár Alex és Kulcsár Attila* családjainak is, akik lakásukat megnyitották, szállást adtak, és ezen felül is sokat áldoztak.

Jézussal jobb az élet! Ha itt voltál és megtapasztaltad ezt az ifjúsági találkozón, kérünk oszd meg velünk az élményeidet az Evangéliumi Hírnök lapjain is!

Kulcsár Attila

Jesus is Better

This conference was more than just sunshine and beach waves. I am thankful that I had the opportunity continue building my friendships with the rest of the Hungarian youth. However, my primary goal was to build my relationship with the Lord and learn to listen to the Holy Spirit's guidance in my life. I believe that God used each message that was shared with us that weekend to speak wisdom into our lives. One message that stuck with me was from Friday night, when *Pastor Jared Windham* shared about the need for us to give up everything, so that we can gain Jesus. This was taken from Matthew 13:44, where a man stumbles upon a treasure in a field and sells all his possessions in order to go and buy that field. In the same way, Pastor Windham spoke about the gospel being the field and Jesus being the treasure. Above all else, Jesus needs to be the focus of all we do. We need to put everything aside and share with our friends, colleagues, parents and even strangers that Jesus is our greatest treasure. During the weekend, the youth also spent time at the beautiful *Siesta Key beach* where we swam and played volleyball. Saturday morning we had the opportunity to go kayaking in mangrove tunnels at Lido Key, which was one of the highlights of my trip as well. I know that God will touch many hearts through the *Open Bible Church in Venice* and I will keep praying that Hungarians in Venice are interested in hearing the good news that Jesus offers them!

Viki Weisz

Florida's first time hosting a youth conference was definitely a success! Everything was so well prepared and it was such a good time for everyone. I got so much out of each sermon but I'm just going to share part of what stuck to me from one of the sermons which was on Saturday night. *Pastor Huli Sandor* started off with saying before you even start pursuing a relationship with someone, you must first "fall in love with Jesus". I've heard this said before but it's just such an intimate way to think about how your relationship with Jesus should be and once you fall in love with Jesus, you are satisfied and that's the first "relationship" you should be having in your life. Once that happens, you'll see how much it affects your relationship with others too. Another point he made that *Laura Kulcsar* and I were talking about together and really liked was how he said once you say yes to a woman/man for marriage, you're saying no to all the millions of other women/men. It's the same way with Jesus too. Once you say yes to following Jesus and loving him, you're saying no to all the millions of worldly desires that are out there. Just like you can't cheat with someone else when you're in a relationship; you most definitely cannot cheat with Jesus (and that's more important). It's a really cool perspective to look at it that way.

And yes, I thank all the hard work and preparation that everyone did to make this conference AMAZING!

Rebeca Juhasz

Sunday was the closing day of the **Hungarian Baptist Youth Conference in Venice, Florida** and we heard an awesome conclusion to our series on why "JESUS IS BETTER." *Dániel Püsök, Pastor of the Hungarian Baptist Church in Toronto, Canada,* challenged us using Genesis 16:7-8 and answering the questions: *"Where have you come from? Why are you here? Where are you going?"*

We have also heard songs and testimonies from the youth groups of *Chicago and Toronto.*

We were challenged once again to discover Jesus, "The greatest treasure" Matthew 13:44 and start loading off all our stuff in order to obtain Him above everything else!

Following the worship service, everyone was invited to join us for a free lunch, that was prepared for us by *Sándor and Zsófia Juhász*, who served as our chefs for the entire weekend! They did a phenomenal job for breakfasts, lunches and dinners! Also, thank you Sandor for all the extras that you surprised us with: Smoked ham, oranges, the fantastic fruit soup, etc. We really appreciate your service and leadership in this area.

After lunch, the youth visited Downtown Venice and following that, we headed out to the white sand covered Siesta Beach, that was voted #1 Beach in the USA several times. We enjoyed the beautiful sunshine, played volleyball, talked and made new friends, listened to the beat of the "Drum Circle and enjoyed a beautiful Florida sunset!

Thank you everyone for coming!

Thank you again for all of our speakers for accepting our invitation: *Jared Windham, (Sarasota) Sándor Huli (Detroit) and Dániel Püsök (Toronto).*

Don't forget! Life is better, much better with Jesus, because "JESUS IS BETTER!"

(taken from *Attila Kulcsar's* Facebook)

MISSIONARY FUND

The purpose: supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

Contributions can be mailed to the Treasurer (address on page 2).

WHITHER THOU GOEST

The Story of Karl and Terezia Faulkner A Modern Day Ruth and Boaz

How mysterious and inexplicable are the ways of God in dealing with the lives of His own. Time and distance are as nothing. Oceans and continents become mere steppingstones used to consummate those experiences ordained for our lives by the King of Kings and Lord of Lords. So it was that the lives of American missionary, Karl Faulkner, and Hungarian refugee, Terezia Toth, should become finely interwoven threads in the tapestry of God's manifest beauty and grace.

There was little to set Karl apart from other fun loving boys in his community in the days following World War I. It was a time when the world was trying to re-establish direction and regain some kind of moral and spiritual equilibrium. The young lad participated in the activities of the local Baptist church, though perhaps at that time, he was not too dedicated to listening to either the words of the preacher or the Word of God.

All this quickly changed when Karl made Jesus the Lord of his life. He soon learned, as do all new believers, that no man meets Christ in a real experience of salvation without the impact reaching into the very depths of his life. As the Holy Spirit led Karl through those early days of his Christian walk, he found his path leading to Biola University in Los Angeles to prepare for a ministry that God was about to reveal. Influenced by a course he'd taken in Jewish evangelism, Karl's heart was touched to volunteer for missionary service among the Jewish people of Central Europe.

After years of educational preparation, Karl at last found himself in the midst of a dream fulfilled on a steamship

bound for Europe. But turbulent and ominous sounds, starting as a whisper and growing to a roar, were heard throughout the continent. Those whispers were fed by the rising ground swells of hate, deceit, and anger, fostered by political and military leaders ready to usher in the horrors of war.

Europe stood poised on the brink of mayhem that seemed to mock the very presence of God. Satan appeared to be lingering briefly before loosing man to the awful fury of his own passions and hatred. It was a loosing that would bring into question the spiritual calling of all God's servants.

At that time, doors that had previously been open to Karl were now shut. With his situation so drastically altered, Karl was forced to change plans. Was all of this the product of a mistake on God's part? Or had Karl misinterpreted the messages he'd received? What seems so unexplainable to man is really crystal clear if seen from God's perspective! For these were the circumstances He used to move Karl from Poland to Hungary.

It was in Hungary that he met the family who would later bring Karl's future wife with them to America, when they escaped during the revolution in 1956. How God used a background of war, disaster and family separation to bring these two together will touch your heart and increase your faith.

Unfolded on the pages that follow, is the amazing story of a modern day Ruth and Boaz. Terezia Toth had left behind the world she had known not only her relatives, church and ability to earn a living, but even her language and social customs. Everything in this new world was different and strange. Trusting in God's sovereignty, she was willing to be parted from the only family she had, when they moved to California, so that she could remain behind in Oregon to marry a stranger!

Terezia knew that this was the Lord's will for her life. That somehow, Karl was her "kinsman redeemer" sent by

God for a future purpose that only He could foresee. Although she did not love Karl yet, and could not even

communicate with him beyond pointing to words in their Bibles, Terezia trusted her Savior enough to echo the words of Ruth's vow of centuries earlier, *"Whither though goest, I will go; ... where thou lodgest, I will lodge: ...thy people shall be my people, and thy God my God..."* And Karl responded in kind.

That touching vow, spoken in the hush of the church sanctuary just a short distance from where Karl first gave his heart to the Lord, was to produce a unique story. It is a story punctuated with fears and anxious moments, sprinkled with tears of sorrow and joy. It would take a span of twenty years, a world war, a revolution and a personal humbling of these two people to bring them both to the exact place in time and history that such a vow was possible.

This is a story of love lost and love found; a story of what can happen when the human will permits itself to be broken and allows Christ to have His Way inside the heart. Terezia has written this book in dedication to the loving memory of her dear husband. Although she speaks of yesterday, it is with a sense of vitality and intensity of life that indicate a living faith that remains a reality for her today.

Prologue by Virgil R. Savage
Roseburg, OR. 1989

Ask for the book at the Rama Camp or from your Pastor (for free).

ISTENFÉLELEM - MEGELÉGEDÉSSEL
Recept – vagy titok?

Mi, akiknek a XXI. század elején lassan kifogy a lába alól az út, szeretünk visszaemlékezni… Legalább is én így vagyok vele. Felvetődik bennem a kérdés: a XXI. század. elején vajon tudjuk még, mit jelent az istenfélelem? Hát a megelégedés?

Ahogy visszatekintek gyermekkoromra, főként az 50-es évekre, a fő benyomásom a napsütés – de tudatában voltam annak is, hogy körülményeink nagyon is szűkösek voltak!

A teher, a gond inkább szüleim vállát nyomta ugyan, és ők igyekeztek minden tőlük telhetőt megtenni azért, hogy nekünk, három gyermeküknek ne kelljen hiányt szenvedniük. Már gyermekkoromban tudtam kívülről ezt a szép éneket:

Dicsérd az Urat, én lelkem, / Dicsérjed őt hálatelten, / Minden helyen és mindenütt, / Az Alkotót s Üdvözítőt. / Dicsérjed reggel jó korán, Nap fölkeltén és alkonyán, / Hajnalban, délben s éjjelen, Dicsérjed, áldjad szüntelen!

Talán ez volt a napsütés titka? Annyit tudok, hogy gyermeki öntudatlanságomban is megvigasztaltam vele édesanyámat a gondok között, mikor egy meleg nyári napon a teknőben lubickoltam kisöcsémmel, az ablaknál, a IV. emeleten! Arra nekünk sohasem volt pénzünk, hogy strandra menjünk – és én a lubickolás közben ezt az éneket énekeltem.

A szegénység... hát, ez akkor azt hiszem, nagyjából általános volt. Emlékszem, úgy 11 éves forma lehettem, anyukám eljárt dolgozni, én meg egyedül voltam odahaza, hogy öcsikém hol volt, azt nem tudom. De nekem egy szép nyáreleji, már szünidei napon kedvem szottyant elmenni egy kis felfedező útra (akkoriban az ilyen utakat a szülők még viszonylag bátran megengedhették gyermekeiknek), és a Margitsziget jutott eszembe. A baj csak az volt, hogy – mint sokan másnak - nekem se volt egy lyukas kétfilléresem se a zsebemben (az nemrég ment ki a „divatból", ill. használatból, gyerekkoromban egy villamosjegy gyereknek 34 fillérbe került. Aztán felcsapták 35 fillérre! Volt is általános felzúdulás!

Eszembe jutott azonban a MÉH! A papírért olyan keveset adtak, hogy azzal nem volt érdemes foglalkozni. De volt otthon egy dobozban sok kicsi üveg, fehérek is, zöldek is, azokért, ha tiszták voltak, adtak 20 fillért egy zöldért, 30 fillért egy fehérért! Tehát nekiálltam üvegeket mosni, és össze is jött talán úgy 2.50 vagy 3.50 – már nem vagyok biztos benne. Azzal már bátran nyakamba szedhettem a várost! Odafelé 35 fillér, villamossal végig a budai Duna-parton, ott a Margit-hídon gyalog a szigeti lejáróhoz. Mikor leértem a szökőkút felé (nem tudom, az akkor működött-e), megajándékoztam magam egy szelet csokis nápolyival, ami egy egész forintba került. Ez luxusnak számított! Szép napos idő volt, ha jól emlékszem, már kora délután... Aztán végigsétáltam a szigeten. Nem tudom, a többi pénzecskémet mire vertem el... de mire haza kellett volna mennem, nem maradt pénzem a villamosra, így gyalog mentem végig a *Duna-parton, a Margit-hídtól a Móricz Zsigmond-körtérig.* Akkor az még simán ment... ma már nem vállalkoznék ilyen komoly gyalogútra!

Szóval, mi se éltünk túlságosan nagy lábon. De boldogultunk – és boldogok voltunk, mint hívő család. Mindenesetre a szegénység velejárója nekünk az volt, hogy olyan könnyű volt egymásnak örömet szerezni! Sose volt probléma, hogy mit vegyünk ajándékba, úgy se, hogy a szülők a gyerekeknek, meg fordítva sem. Hamar kitaláltuk, milyen csekélységnek örülne a másik... Igen, úgy van, ahogy az ige mondja, *„Igen nagy nyereség az istenfélelem, megelégedéssel."* Milyen pontos fogalmazás! Néha persze ácsingóztunk erre-arra... de igazából nem hiányzott nekünk semmi! És ha pl. mi gyerekek meglátogattuk nagynénémet, nagyszüleimet, akik *Piliscsabán* laktak és szép nagy kertjük volt, nagymamám mindig jól telerakta a kosarunkat gyümölccsel, zöldséggel, és gyakran kaptunk egy-egy pipikét vagy nyuszikát is, nagyapám jóvoltából... Ő a szó szoros értelmében látástól vakulásig dolgozott, és amit előteremtett, sok-sok éhes szájat elégített meg! Csak ő nem volt megelégedve sohasem egyvalamivel: *„Kevés az eső... kevés az eső!"* – hajtogatta egyre. Hát, gondolom, elkelt volna több, mert az eső nagy áldás... de többnyire azért volt elég! Főként mi, az ott összegyülekezett gyerekhad voltunk ezen a véleményen – mindig jobban örültünk, ha sütött a nap, mint ha zuhogott az eső – nagyapám nagy örömére... Még ha be is fogtak minket egy kis kerti munkára, főként ribizliszedésre... Kisöcsém se maradhatott ki ebből a munkából... és amikor nagynéném megkérdezte, úgy fél óra múltán, mennyi van már, örömmel jelentette: *„A lábos alja már félig tele van!"*

Szóval, még ma is hálás tudok lenni a szűkös körülményekért... és hogy a szeretet nem volt szűkiben!

Manapság, ha pénzre van szükségem, akkor nem a MÉH-be megyek, és nem kezdek el üvegeket mosni, hanem a bankba. Viszont – jaj de nehéz kitalálni, kinek mivel szerezzek örömet egy-egy születésnapra vagy karácsonyra! >>>

"ÚJ BOR, ÚJ TÖMLŐ"
Máté 9:17

"Mindenki, aki a mennyek országában tanítvánnyá lett – mondja az Úr Jézus -, hasonló az olyan gazdához, aki ót és újat hoz elő kincseiből." (Mt 13:52). Olyan ót, ami mindig új. Az egyháznak az a feladata, hogy a folyton változó világban, az örök evangéliumot a kor nyelvén, a ma élők számára érthetően szólaltassa meg.

Korunkban az új felismerések, felfedezések szédületes gyorsasággal követik egymást. és magukkal ragadják az embert is. A körülöttünk levő világban sok minden, ami régen bizonyosnak látszott, bizonytalanná lett. Nem csodálkozhatunk, ha a ma emberében kételyek támadtak. Az embereket sok csalódás érte. Sokan hátat fordítottak az egyháznak, mert csalódtak az egyházi vezetőkben. Mások úgy vélik, hogy a tudományos felfedezések szükségtelenné teszik Isten létének feltételezését. A mai ember elveti a babonát, a képmutatást, a tekintélyuralmat, a régi szokásokat, a tartalmatlan kegyességet, és ezeknél többet keres. Ha nem alkarjuk magunkat félrevezetni, látnunk kell, hogy az a "jóságos arcú öreg úr", akit az egyház Istennek prédikált, valószerűtlenné vált. Egy olyan "istenke", akit egy madonna ringat az ölében, nem kelt bizalmat a küzdő emberben. Ha az egyház nem tud ennél többet nyújtani, ízét vesztett sóvá lett, amit kivetnek, mert nem jó semmire.

A régi, törvényvallásos életkeret nem bírta el Krisztus evangéliumának új borát. Ma az egyházhoz képest az életkeret változott meg. Az új tömlőbe új bor kell. Az új tömlő korunk emberének "valóságigénye." Ideje, hogy az egyház ne önmagát prédikálja, ne dogmáit hirdesse, hanem a szó és tett beszédével a "*Valóságot*" tárja az emberek elé, Aki *"tegnap és ma és mindörökké ugyanaz."* Azt a *Jézus Krisztust*, aki nem volt valaha és lesz valamikor, hanem Aki volt, van és lesz. Aki célt, értelmet és tartalmat tud adni az ember életének ezen a földön és az örökkévalóságban egyaránt.

Atyánk! Megértettük, hogy Te nem foltozgatod régi, szakadozott életünket, hanem újjáteremted, hogy kiönthesd abba az evangélium és a Szentlélek új borát.

Herjeczki András (1919-1996)
detroiti lelkipásztor 1976-83, 88-89.

„Az Úrnak áldása, az gazdagít meg, és azzal nem jár bánat!" (Péld 10:22).

Köszönöm, Uram, gondoskodó jóságodat! A titkát nem tudom… de áldását tapasztalom!

Williams Anikó

Evangélium az Athéniaknak

Pál apostol a második missziós útján jutott el *Athénba*. Mit keresett az akkori világ kulturális központjában, „egyetemi városában”? Világot látni ment, mint én is az év elején? **A szívébe írt Jézus Krisztusról szóló evangéliumot vitte magával mindenhova**, ahova csak eljuthatott. És nem csak úgy, hogy „nem tehetett másként”, hanem tudatos engedelmességből. Ő ugyan nem volt ott, amikor a távozó Megváltó így szólt tanítványaihoz: *„Menjetek el szerte az egész világba, hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek!”* (Mk 16,15), de tudott e megbízásról. A munkatársa, *Lukács* által megfogalmazott missziós programot is jól ismerhette: *„Ellenben erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, egész Júdeában és Samáriában, sőt a föld végső határáig.”* (ApCsel 1,8). Legjobban azonban a föltámadott Jézussal való személyes

találkozás és az akkor kapott megbízás lángolt a szívében, amiről a Galácia levélben például ezt is írta: *"De amikor úgy tetszett annak, aki engem anyám méhétől fogva kiválasztott és kegyelme által elhívott, hogy kinyilatkoztassa Fiát énbennem, hogy hirdessem őt a népek között, nem tanácskoztam testtel és vérrel.”* (Gal 1,15k)

Tudatosan vágott neki missziós útjainak – előkészítve azokat, amennyire lehetett – például munkatársa(ka)t választott magának, a gyülekezet (Antiochiai) imádságát, kirendelését is kérve-fogadva. **Nem fáradt bele egyhamar a szolgálatba** – harmadik missziós útja vége felé is ezt mondta: *"De semmivel sem gondolok, még az én életem sem drága nékem, csakhogy elvégezhessem az én futásomat örömmel, és azt a szolgálatot, melyet vettem az Úr Jézustól, hogy bizonyságot tegyek az Isten kegyelmének evangéliumáról.”* (ApCsel 20,24 Károli)

A második missziós útja máshogy alakult, mint tervezte, de engedett a *Szentléleknek*, aki *Troászból* az *európai földrészre* irányította (ApCsel 16,6-10). Milyen jó, hogy már túl vannak a jeruzsálemi gyűlésen, amelyen a pogányok közötti missziómunkáról határoztak (ApCsel 15), Pál még az apostolok egyetértését is maga mögött tudhatta, miközben a pogány görögök között hirdette Krisztust.

Valahogy mindig azt gondoltam, hogy *Athén* lehetett Pál számára ezen az úton a legfontosabb célpont, munkaterület, s a kevés eredményt látva bizonyára elszomorodva, talán lelkesedését is elveszítve ment tovább *Korinthusba*. Februári utunk során értettem meg, hogy ez nem így volt.

Athén - a ma 5 milliós világváros - akkor egy kis „egyetemi város” volt, egészen eltörpült a hatalmas, félmillió lakost is meghaladó Korinthus mellett. Pál a rövid, de csodálatos missziós úttörés után – *Filippi, Thessalonika és Berea* városokba vitte el az evangéliumot – dél felé haladva (menekülve) Athénon keresztül ment Korinthusba. Nem kerülte el ezt a kultúrális-tudományos központot, de nem az itteni munka lehetett a célja. Itt „csak” megvárta (talán Lukáccsal együtt), hogy *Szílás és Timóteus* is megérkezzen. Ám addig sem maradt tétlen: *„Miközben Pál Athénban várta őket, háborgott a lelke, mert látta, hogy a város tele van bálványokkal. Nap mint nap vitázott a zsinagógában a zsidókkal és a hozzájuk csatlakozott istenfélőkkel, a főtéren pedig azokkal, akiket éppen ott talált.”* (ApCsel 17,16k) Az apostol célja *Korinthus* lehetett. (Ha Pál ma *Chicagóból Detroitba* jönne, nem kerülné el a jóval kisebb *Lensinget* – Michigan fővárosát a parlamenttel, s azután a még kisebb *Ann Arbort,* egyetemi központot sem. Ugyanarról a Krisztusról szólna mindhárom városban, de három eléggé különböző prédikáció során.)

Pál második missziós körútja / az Aeropaguszon, ahol Pált "meghallgatták" a város vezetői, háttérben az Akropolisz / közepén a 2500 éves Parthenon.

Vannak, akik kudarcnak vélik Pál athéni szolgálatát. Én eddig sem úgy gondoltam, görögországi utazásom óta pedig még jobban értem Pál apostolt, s az Areopágoszon elmondott beszédét is. (Az athéni tartózkodásáról a Cselekedetek könyve 17-dik része szól, a következő idézeteket onnan veszem.)

Lukács feljegyzése szerint *„háborgott a lelke, mert látta, hogy a város tele van bálványokkal.”* Nem maradt tétlen, és nem magában füstölgött, hanem *„Nap mint nap vitázott a zsinagógában a zsidókkal..., a főtéren pedig azokkal, akiket éppen ott talált.”* - Egy részét még ma is láthatjuk annak, amit Pál látott. Az *Akropolisz* csodálatos romjait – általában a

Magyar Baptisták Világszövetsége
Hungarian Baptist World Alliance

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: *dr. Gergely István* (Amerika)
Alelnökök: *Papp János* (Magyarország)
Pardi Félix (Erdély)
Főtitkár: *Durkó István* (Magyarország)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A *Magyar Baptisták Világszövetségébe* hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő test-véreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, *Papp János* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Pardi Félix* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *dr. Gergely István* elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nyúl Zoltán* és *Nagy Tibor* lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dóczé Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nagy Csaba* lelkipásztorért és munkatársaiért.

sérülékeny szobrok, bálványok nélkül. (A *Parthenon* akkor már majdnem 500 éve állt.) Pál, ha háborgott is lelkében, *bejárta és megtekintette szentélyeiket* (23v).

Miről vitatkozott/beszélt velük? *„Jézust és a feltámadást hirdette”* (18v). Vagyis: bár az areopágoszi beszédéről fennmaradt jegyzetben nem olvassuk Jézus nevét, Athénban ugyanazt az evangéliumot hirdette, mint mindenütt, pl. hogy **Jézus a Krisztus.** Athén bölcsei előtt azonban nem ugyanabban a stílusban és nem ugyanazokat az érveket használva szólt, mint a piactéren, az utcán vagy a zsinagógában.

A bálványimádó előkelőket, városi vezetőket, az epikureus és sztoikus filozófusokat *„nagyon vallásos embereknek”* nevezi, majd számukra érthető módon mondja el, hogy a *„mennynek és földnek Ura”* nincs emiatt meghatódva, sőt! Egyértelművé teszi, hogy *„a tudatlanság időszakait ugyan elnézte Isten, de most azt hirdeti az embereknek, hogy mindenki mindenütt térjen meg”* (30v). A kényelmetlen üzenetet folytatva igazságos ítéletről beszélt, amit a feltámadott (Jézus) *„mond majd az egész földkerekség fölött.”* Természetesen az athéniak fölött is, ha meg nem térnek.

Máshonnan elzavarták Pált ilyen helyzetben, az athéni vezetők "csak" udvariasan elutasították. Ez a nehezebb Pál számára. Pontosabban az evangélium terjedése ilyenkor torpan meg.

Vagy mégsem? **Athénben ma is élnek keresztyén gyülekezetek**. A némelyek által sikertelennek tartott areopáguszi beszéd után azt olvassuk, hogy néhányan megtértek, *„közöttük az areopágita Dionísziosz is, egy Damarisz nevű asszony és velük együtt mások”* (34v). Ha egy ilyen „nehéz” talajban is eredményes a magvetés, akkor egész biztosan jó volt az elvetett mag.

Az evangélium a világ kulturális központjába is eljutott. *Köszönjük, Pál, hála Néked, Krisztus!*

Herjeczki Géza

Ady Endre:
AZ ISTEN-KERESŐ LÁRMA

Neved sem értem, Istenem,
De van két, árva, nagy szemem
S annyi bolondot látok,
Hogy e sok bolondságból
Nagy ijedelmemben,
Uram, hozzád kiáltok.

Próbáltam sokféle mesét,
De, hajh, egyik se volt elég:
Szivemben, idegimben
Kiabáló, nagy lárma
Téged keres, Fölség,
Isten, a tied minden.

Száz éve halt meg *Ady Endre*

FÁRADT A LELKED / FATHER ALONG
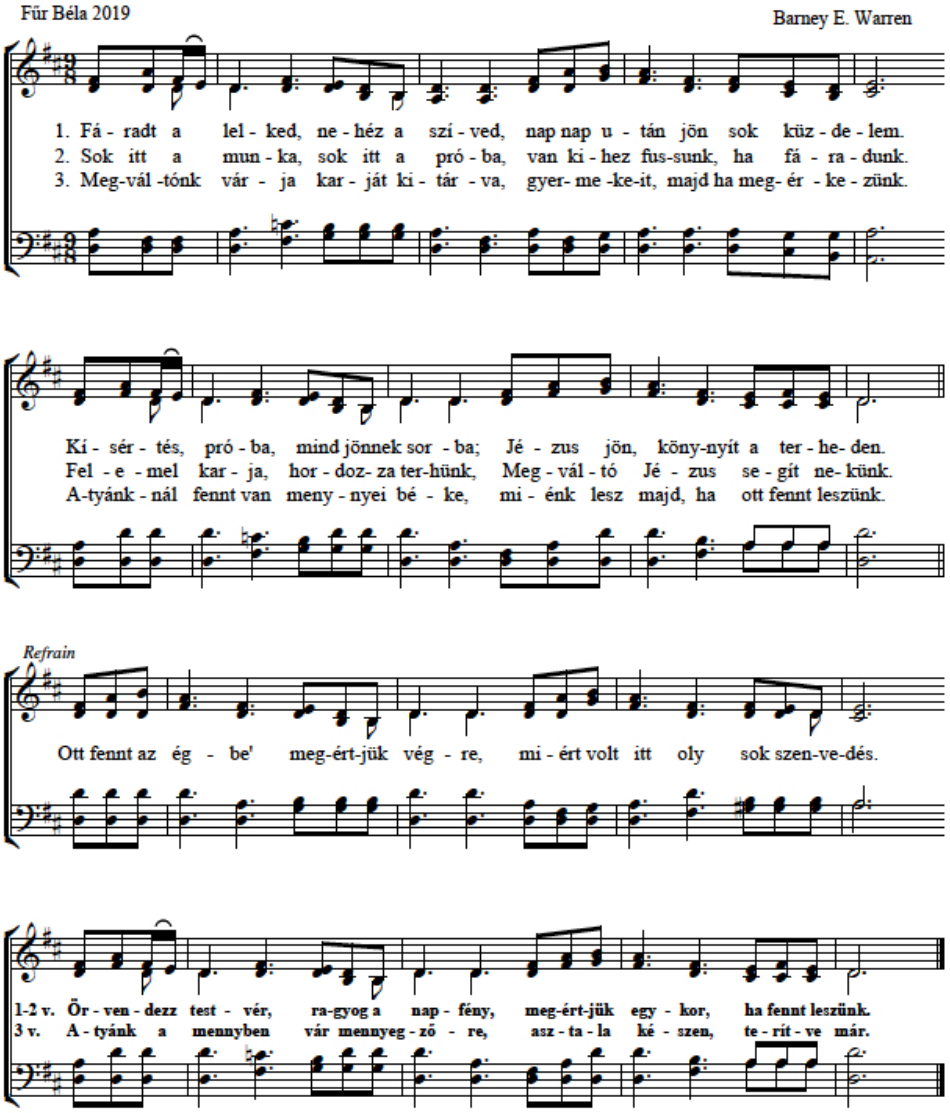
„Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek. Vegyétek magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok, és lelketek nyugalmat talál. Mert az én igám gyönyörűséges, és az én terhem könnyű.” Mt 11,28-30